

УДК 338.48-2-053.5

Бахшиєва А.Ф.¹, Жилко О.В.²

¹ студ. гр. МТЕ-111сп НУ «Запорізька політехніка»

² канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ ДИТЯЧОГО ТА МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ

Дитячий та молодіжний туризм потребує значної уваги на етапі організації поїздки. Адже клієнт ще не є сформованою дорослою людиною та потребує спеціально створених умов. Вибір туристичного продукту здійснюють за дитину батьки. Тому організатору туру варто вміти підлаштуватися під критерії батьків та не забути про інтереси юного туриста, який має повернутися додому з позитивними емоціями.

Структура ринку дитячого туризму має свої особливості. Діти є кінцевими споживачами туристичних послуг і часто не знають про наповнення пакету послуг, що їм надається, оскільки путівку придбали батьки. Тому часто саме батьки приймають вирішальне рішення щодо купівлі того чи іншого продукту, спираючись на власні побажання» [1]. Але загальне та кінцеве враження від туру складають саме діти. Тому туроператору варто це розуміти, щоб дитина захотіла знову кудись поїхати. Комунікаційна робота організатора має бути націлена на всі цільові групи турпродукту.

Основною ознакою дитячого та молодіжного туризму, яка відокремлює його від звичайної туристичної діяльності, є долучення до організації багатьох різновікових осіб з різних груп. Це можуть бути: викладачі, керівництво університетів, учителі й керівники шкіл, батьки, професійні гіді та екскурсоводи зі спеціалізацією на дитячу й молодіжну аудиторію, спеціальні локації та заклади, які працюють з дітьми, та органи управління, що відповідають за групові дитячі перевезення по Україні.

До основних суспільних функцій дитячого туризму можна віднести: рекреаційну, або оздоровчу, результатом якої є підвищення ефективності навчально-виховного процесу дітей; соціокультурну – туризм допомагає повноцінно використати вільний час дитини, розширити її кругозір, поєднати активний відпочинок з пізнанням світу; виховну – моральне виховання (формується повага дитини до своїх однолітків, інших людей, довкілля),

естетичну (прищеплення дитині любові до культури свого народу та поваги до мистецтва інших народів) і фізичне виховання (орієнтація підростаючого покоління на здоровий спосіб життя) [2].

У дитячому туризмі дуже важить і сильно впливає на професійність організації спеціалізація туроператора. Менеджери напрямів повинні мати багатий досвід, напрацьовану базу готелів, таборів, партнерів, гідів та груповодів. Тільки з цим можливе безпечне та професійне здійснення дитячих групових перевезень.

Згідно з даними спільного дослідження, проведеного Конфедерацією молодіжного, студентського і освітнього туризму і Всесвітньою туристичною організацією, нині молодіжний туризм складає 20% загального числа подорожей у світі. Це тепер найбільший туристичний сектор, що динамічно розвивається. 80% молоді повертається після подорожі додому толерантнішими до чужої культури й інших народностей [3].

Молодіжний туризм націлений на найенергійніший період життя людини. Тому туристичний продукт має охоплювати: активний відпочинок, пізнання нових сфер, можливостей, поєднання відпочинку та навчання, додаткові послуги для можливості вибору, професійну орієнтацію, навчання в різних країнах та представництва з обміну, компанії, що можуть узяти на практику. За допомогою програм для цього покоління можливо покращувати загальне уявлення про країни, дати змогу поглибити свої знання з історії, культури та скуштувати національної кухні.

Для молодіжних груп важливою є насичена й захоплива програма туру, бо компанія однолітків, як правило, дуже мобільна і весела, а комфортні умови проживання вже не настільки істотні. У молодіжних групах існує особливий емоційний фон. Має бути правилом для молодіжних груп встановлення неофіційних приятельських взаємин між керівником і туристами, а також між усіма, хто подорожує в цій групі [3].

Особливості дитячого та молодіжного туризму складаються з формування спеціальних складних турів, які містять у собі багато сфер, для збагачення знань та розвитку молодого покоління. Молодь у подорожах активно пізнає стиль життя у своїй країні та в інших державах, що дає змогу зрозуміти й оцінити їх особливості та відмінності. При груповому туризмі молода людина може навчитися комунікувати, вести активний спосіб життя, адаптуватися до нових місць перебування, а також спостережливості, самодисципліни, здатності сприймати природу та навколишній світ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Івченко Л. О. Особливості організації дитячого туризму в Україні / Л.О. Івченко // Економіка та держава. – 2019. – № 1. – С. 83–88.

2. Жученко В. Г. Регіональні особливості розвитку дитячого туризму / В. Жученко // Вісник економічної науки України. – 2019. – № 2. – С. 138–141.

3. Гераськіна О. Соціологічний погляд на особливості молодіжного туризму / О. Гераськіна // Україна та світ: гуманітарно-технічна еліта та соціальний прогрес: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Х.: НТУ «ХП», 2014. – С. 211–212.